

de RAAD SHEER

25e jaargang nummer 3, oktober 2003 een uitgave van de vereniging raadsherenbuurt

Privacy

Vereniging Raadsherenbuurt Leiden

Bestuur buurtvereniging

- Rob van Berge Henegouwen, *voorzitter*, Rijsburgerweg 109, tel. 5726100
- Hedy Bottema, *secretaris*, Van Ledenberchstraat 4, tel. 5127240
- Jan Kroes, *penningmeester*, Rijsburgerweg 103, tel. 5157478
- Marjan Lauwers, *bestuurslid*, Johan de Wittstraat 48, tel. 5155952
- Paul Kuijt, *bestuurslid*, Johan de Wittstraat 51, tel. 5144197
- Huib Kruijt, *bestuurslid*, Fagelstraat 21, tel. 5157750
- Nico van Hemert, *bestuurslid*, Rijsburgerweg 149, tel. 5120584

Redactie buurtkrant & website www.raadsherenbuurt.nl

- Geertrui Marks, Johan de Wittstraat 23, tel. 5172310
- Janny van Nieuwkoop, Van Oldenbarneveltstraat 28, tel. 5172176
- Els Roelofs, *redactie-adres*, Fagelstraat 28, tel. 5176545,
e-mailadres: eroelofs@zonnet.nl
- Maarten Tacoma, *website*, Fagelstraat 40, tel. 5176192
- Ton Staphorst, Johan de Wittstraat 52, tel. 5170264

Contactpersonen in de buurt

- Familieberichten a.u.b. doorgeven aan Hedy Bottema, Van Ledenberchstraat 4, tel. 5127240
- Werkgroep Leidse Hout Theater: George van Eijk, *voorzitter*, Johan de Wittstraat 30, tel. 5157420
- Ver. Vrienden van de Leidse Hout: Hanneke Mooi, *secretaris*, J. de Wittstraat 11, tel. 5652612
- Gevonden voorwerpen: Rita DeCoursey, Fagelstraat 39, tel. 5155886
- Diefstal, inbraak, ouderenhulp, informatie over onderhoud huis, verbouwen, uitwisselen gereedschap : Rob Grootenhuis, Fagelstraat 14, tel. 5154769
- Buurtarchivaris:
- Melding wateroverlast: Rogier den Uyl, Johan de Wittstraat 41, tel. 5156974

Website: www.raadsherenbuurt.nl

Oplage: 340 exemplaren

Van de redactie

Deze keer als thema *Privacy*, wat zich uitstrekt van sociale controle in de zin van oogje-in-het-zeil, tot inbreuk op privacy. Het gemak van óók een sleutel bij de burens. Wat gebeurt er achter al die ramen? Hoe is onze buurt samengesteld? Wat merken mensen van elkaar? Wat weet de melkman allemaal? Burengerucht of niet (Werfpop)? En bijdragen over de open-tuinendag, Werfpop, de Raadsherenloop en het kindertheater, de Leidse Hout School die het 150-jarig bestaan van de scholenvereniging vierde, en evenementen die nog komen zoals Kunst-in-de-Kamer (hulp in de organisatie gevraagd!), en nog meer. En een bijzondere "Pen". Lees het maar!

In dit nummer verwelkomen we Mirjam Jochemsen als nieuw redactielid (stukjes van haar kunt u ook tegenkomen in de plaatselijke pers). En helaas is dit het laatste nummer waaraan Geertrui Marks meewerkt. Geertrui: bedankt voor je enthousiaste inzet en goede jaren in Straatsburg toegewenst!

En nog steeds: bezorgers van de Raadsheer gezocht!! Het thema voor de volgende Raadsheer, die in december zal uitkomen, wordt 'oud en nieuw' (of 'jong en oud'). De sluitingsdatum voor de kopy zal omstreeks half november zijn.

Van het bestuur

Hedy Bottema

- Het **zomerfeest** werd -net als andere jaren- gehouden op de laatste zondag van de zomervakantie. Het startsein werd gegeven door de Raadsherenloop. De uitslagen van deze loop staan verderop vermeld in de Raadsheer. 's Middags gingen we met de buurt naar het openluchttheater in de Leidse Hout en keken daar met vele andere naar de voorstelling **Dolfinarium** van de theatergroep **Hilaria**. Een hele leuke en aparte voorstelling waar erg veel te lachen viel! De afsluiting was wederom met de BBQ, die dankzij wat improvisatie, toch nog een succes werd. De opkomst was net als vorig jaar -mede dankzij het weer- goed.
- Als deze Raadsheer verschijnt is de **hutspotmaaltijd** reeds achter de rug. We hopen dat dit evenement -net als voorgaande jaren- droog en succesvol is verlopen.
- U heeft in een extra 'flyer' kunnen lezen uw reactie te geven over (de organisatie van) **Werfpop**. Zie verderop in deze Raadsheer voor de binnengekomen reacties.
- **AZC** nieuws: de bezetting is nog steeds maximaal (bijna 600), hetgeen niet conform de gemaakte afspraken is. De bedoeling is om dit zo snel mogelijk terug te brengen naar 400 reguliere plaatsen en een buffercapaciteit van 200. Doordat er een lage instroom is en vele centra worden gesloten, lijkt deze situatie zich nog enige tijd te handhaven.

Rond de tijd dat u deze Raadsheer leest heeft het AZC u via hun nieuwsbrief waarschijnlijk op de hoogte gebracht.

- Verder heeft het bestuur zich met de commissie **zorgcentrum** en enige zorgverleners tot de gemeente Leiden gewend om een ruimte te creëren in de Woutertje Pieterse, mocht deze school inderdaad verhuizen naar de laagbouw van Nieuweroord. Een gesprek hierover vindt plaats op 23 september.
- Er is een **welkomstbrief** gemaakt voor nieuwe bewoners in de buurt. Om deze brief te kunnen verspreiden, vragen wij nieuwe bewoners hun adres aan de secretaris bekend te maken. De informatie zoals opgenomen in de Raadswijzer, is reeds aanwezig op de website (deze moet nog wel geactualiseerd worden!!).
- Tot slot: het bestuur wil een nieuwe activiteit organiseren op 11 november: **Sint Maarten**. Het is de bedoeling om rond 19 uur met kinderen voorzien van lampion (in groepjes, o.l.v. een aantal ouders) langs de huizen in de buurt te gaan. Meer informatie wordt binnenkort verspreid. Doet u met ons mee?

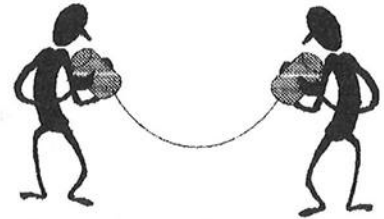

Estafette-column

Het woord aan

.....

Carolien Nater, Houtlaan 52.

Mijn beroep is logopediste/stotter-therapeute en ik werk in het Stottercentrum Rijnland. Stottercentrum Rijnland ligt in Oegstgeest en is één van de 7 stottercentra die zijn verenigd in de Vereniging Stottercentra Nederland (de VSN). In dit centrum houd ik me samen met mijn collega bezig met het begeleiden van stotteraars. We vinden dat ieder mens uniek is en daarmee ook elke stotteraar. Vanuit deze visie luisteren we naar wat de stotteraar wil, kijken we naar zijn individuele mogelijkheden en leveren we begeleiding op maat. Dat betekent dat de begeleiding van elke stotteraar min of meer uniek is. We zien mensen of kinderen die nog maar heel kort stotteren maar ook die al heel wat ervaring met stotteren hebben opgedaan. Ik vind het ook na tien jaar nog steeds een uitdagend beroep. Je moet erg veelzijdig zijn, goed kunnen improviseren, flexibel zijn en goed kunnen luisteren naar wat mensen echt proberen te zeggen en soms is dat niet met woorden. Elke werkdag is weer anders en een grote uitdaging.

Wat de precieze oorzaak van stotteren is, weten we niet zeker. Maar uit veel onderzoek blijkt dat stotteren te maken heeft met de nauwkeurigheid waarmee

spieren, die we nodig hebben om te praten, met elkaar samenwerken. Simpelweg zeg ik altijd: 'de spieren nemen het niet zo nauw in hun onderlinge afspraken, de een komt te vroeg in actie en de ander weer net iets te laat'. Ook weten we dat de samenwerking tussen die spieren wordt beïnvloed door factoren van spanning of snelheid, of door belemmeringen. Vaak kun je dit horen als mensen iets herhalen of dubbel zeggen, bijvoorbeeld: i-i-i-ik, of wanneer mensen een klank langer maken bijvoorbeeld:

lllllllllucifer. De manier waarop iemand (en zijn omgeving) omgaat met deze herhalingen of verlengingen (sommige mensen noemen het haperingen of versprekingen) omgaat, zorgt er voor of iemand echt gaat stotteren of zich van tijd tot tijd eens verspreekt. We vinden het belangrijk dat stotteren vroegtijdig wordt onderkend. Hoe weet je nu of je je als ouder ongerust moet maken of niet? Daarvoor is een handige screeningslijst ontwikkeld. Met het beantwoorden van zes vragen en daarna het bepalen van een score kun je snel zien of je gevoel van ongerustheid terecht is of niet.

Eens in de drie jaar is er een Nationale Stotterweek. Dit jaar wordt de Nationale Stotterweek van 27 tot en met 31 okto-

ber georganiseerd. Het thema is 'vroegtijdige signalering en preventie van stotteren'.

In de media maar ook op de SPW-opleidingen tot peuterleid(st)er zal aandacht aan dit thema worden gegeven. Naast allerlei landelijke en regionale activiteiten, hebben de stottercentra van de VSN een extra telefonisch spreekuur en inloopsprek uur op woensdag 29 oktober van 12.30 tot 14.30 uur. U kunt dan terecht met allerlei vragen, gewoon een kijkje komen nemen of langs komen voor een kosteloos advies. Voor meer informatie www.stottercentra.nl

Vanuit onze brede kijk naar mensen werken we veel samen met andere hulpverleners. Tot nu toe betekent dit dat de mensen naar een andere plek toe moeten. In de toekomst zouden wij graag in een gezondheidscentrum zitten, samen met andere hulpverleners waarmee we kunnen samenwerken. Dit is makkelijker voor de hulpverleners, maar ook voor de mensen die we begeleiden of adviseren. Inmiddels zijn we druk bezig om te fantaseren en te dromen over een gezondheidscentrum. En wie weet is er een gezondheidscentrum binnen handbereik.....

Een gezondheidscentrum binnen handbereik ?!

Een aantal personen uit het Houtkwartier, de Raadsherenbuurt en de Vogelwijk is al geruime tijd bezig een opzet te maken voor een gezondheidscentrum in de wijk. Op diverse nivo's heeft inmiddels overleg plaatsgevonden. Op korte termijn zal het gezondheidscentrum nog niet gerealiseerd kunnen worden, maar het is nodig om een plan te maken. Momenteel overleggen een aantal hulpverleners met elkaar over hoe een gezondheidscentrum zou moeten worden ingevuld.

De doelstelling van het gezondheidscentrum is als volgt geformuleerd:

In het gezondheidscentrum werken verschillende hulpverleners effectief samen waardoor verwijzingen naar de verschillende hulpverleners eenvoudiger wordt, de wachtlijsten worden verkort en de cliënt een persoonlijke benadering krijgt.

Alle hulpverleners die in het gezondheidscentrum werken, hebben een zelfde visie op zorgverlening: de zorg die geleverd wordt, is van een hoge kwaliteit en inzichtelijk voor de cliënt.

De persoon die bij de hulpverlener komt, staat centraal, er wordt uitvoerig geluisterd naar de hulpvraag van de cliënt. De te verlenen zorg wordt afgestemd op de individuele behoefte en wensen van de cliënt. Daarmee staat maatwerk hoog in het vaandel van het gezondheidscentrum.

Met deze doelstelling rijst ook de vraag welke hulpverleners in het toekomstig gezondheidscentrum zouden moeten komen. Niet alleen de hulpverleners zelf, maar ook de bewoners in de buurt spelen een belangrijke rol bij het invullen van het gezondheidscentrum. Tot nu toe zijn er drie varianten voor het invullen van een centrum:

1. een centrum waar de mensen uit de buurt de meeste zorg vinden die zij nodig hebben
2. een centrum waarin de hulpverleners bereid zijn tijd en energie te steken in de samenwerking en in overleg met elkaar.

3. een ideaal centrum waarin de mensen uit de buurt de meeste zorg kunnen vinden die zij nodig hebben en waar de hulpverleners bereid zijn om tijd en energie te steken in de samenwerking en in overleg met elkaar.

Naast het zoeken van de juiste hulpverleners, is het ook belangrijk om te kijken naar de wijze waarop een gezondheidscentrum zou moeten worden ingericht. Hier voor zijn twee varianten:

1. het gezondheidscentrum is te vergelijken met een winkelcentrum met afzonderlijke winkeltjes; iedere hulpverlener heeft een eigen praktijk met een eigen ingang, een eigen wachtkamer en andere eigen voorzieningen. Er is geen directe verbinding tussen de hulpverleners.
2. het gezondheidscentrum is te vergelijken met een supermarkt waarin een keuze van verschillende producten is; de hulpverleners hebben ieder een eigen praktijk maar hebben een gemeenschappelijke toegang, een gemeenschappelijke wachtruimte, gemeenschappelijke voorzieningen en de mogelijkheid om snel en efficiënt met elkaar te overleggen.

Welke wensen hebt u voor een mogelijk zorgcentrum in de buurt? Door uw wensen kenbaar te maken, draagt u bij aan het realiseren van een gezondheidscentrum, waar ook u straks profijt van kunt hebben. U kunt uw wensen kenbaar maken door de enquête (als bijlage bij deze Raadsheer) in te vullen en te retourneren naar de Van Ledenberchstraat 4. Alle betrokkenen bij het mogelijke gezondheidscentrum worden weer extra enthousiast wanneer we snel en veel reacties ontvangen.

Ik geef de Raadsherenpen door aan Christian Diderich, Houtlaan 48

oproep oproep oproep oproep oproep oproep oproep oproep

Kunst in de Kamer 2003

Dit jaar ben ik vanwege mijn vakantie in november niet in de gelegenheid om Kunst in de Kamer te organiseren.

Ik ben daarom op zoek naar mensen (2 of 3) die het leuk vinden om deze activiteit voor te bereiden en de dag in november te organiseren. Ik kan je/jullie eventueel op weg helpen met de opzet.

Aanmeldingen voor medio oktober bij:

Yvonne Slijkhuis

Johan de Wittstraat 20

tel. 5175855

Aansluitend op het onderwerp van de Estafettepen de brief die door de Werkgroep Eerstelijns Gezondheidscentrum Boerhaavedistrict recent is verzonden aan de gemeente Leiden.

Werkgroep Eerstelijns Gezondheidscentrum Boerhaavedistrict
p/a W. Thomson
Fagelstraat 29
2334 AW Leiden

Gemeente Leiden
College van Burgemeester en Wethouders
Postbus 9100
2300 PC Leiden

Betreft: Eerstelijns Gezondheidscentrum Boerhaavedistrict

Leiden, 23 september 2003

Geacht College,

Wij willen opnieuw uw aandacht vragen voor de realisatie van een eerstelijns gezondheidscentrum in het Boerhaavekwartier.

Al jarenlang is er sprake van een onderbezetting aan huisartsen en andere eerstelijns gezondheidsdiensten in onze wijken, te weten de Raadsherenbuurt, het Houtkwartier en de Vogelwijk. Deze onevenwichtige situatie is aan de orde gekomen in een briefwisseling tussen de drie wijkverenigingen enerzijds en de gemeente Leiden anderzijds. U treft afschriften van deze brieven (d.d. 10/04/00 resp. 30/03/01) aan bij dit schrijven.

De brief van het College van Burgemeesters en Wethouders van Leiden bevat de volgende zinsnede:

"Wij delen uw verontrusting over het niveau van de voorzieningen in dit gedeelte van Leiden en zijn dan ook sinds enige tijd betrokken bij het zoeken naar oplossingen van de door u geschetste lacunes."

Verderop in de brief staat te lezen:

"... en dat wij (burgemeester en wethouders van Leiden) samen met de bewoners en hen die op deze terreinen werkzaam zijn de mogelijkheden van verbetering te onderzoeken."

Daarna is het rapport "Spoorslag" verschenen (Oegstgeest (!), mei 2001), waarin een aantal aanbevelingen is opgenomen. Het heeft naar ons idee op dit moment geen tastbaar resultaat

gehad. Terwijl de noodzaak voor een dergelijk centrum alleen maar groter wordt; het aantal woningen was al uitgebreid, maar er staan er nog meer op stapel bij de invulling van de plannen in de Pesthuiswijk. Reden om met hernieuwde inzet aandacht te vragen voor dit probleem.

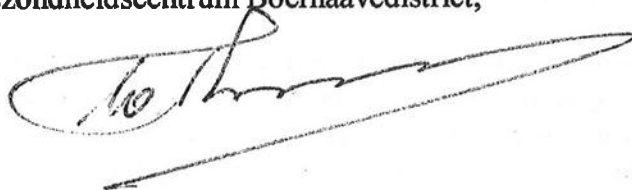
De drie wijkverenigingen hebben daarom een werkgroep in het leven geroepen, die de opdracht heeft alles in het werk te stellen een eerstelijns gezondheidscentrum te realiseren.

Momenteel zijn er vergesvorderde plannen om de basisschool Woutertje Pieterse (BWP) te herhuisvesten in de voormalige School voor Verpleegkundigen aan de Rijsburgerweg. De huidige locatie van de BWP is naar de mening van de drie wijkverenigingen de uitgelezen plek voor een eerstelijns gezondheidscentrum.

Graag zouden wij met uw College op korte termijn een onderhoud hebben om de stand van zaken met u door te nemen. Wij zien uw antwoord gaarne spoedig tegemoet.

Met vriendelijke groet,
namens de drie wijkcomités,

Wergroep Eerstelijns Gezondheidscentrum Boerhaavedistrict,
De heer B. Thomson,

Bijlagen:

1. Brief namens drie wijkcomités aan College van B&W van Leiden d.d. 10 april 2000
2. Brief van College van B&W aan de heer L.J. Nieuwenhuizen d.d. 30 maart 2001

c.c.

De heer M. Beukenhorst, voorzitter wijkcomité Houtkwartier

De heer R. van Berge Henegouwen, voorzitter wijkcomité Raadsherenbuurt

De heer R. Stam, voorzitter wijkcomité Vogelwijk

Mevrouw E.H.T. van der Vlist, griffier Gemeenteraad Leiden

Om U volkomen op de hoogte te brengen vindt u hierna de brief aan B&W van Leiden. (d.d. 10 april 2000).

Leiden, 10 april 2000
College van Burgemeester en Wethouders van
de Gemeente Leiden
Postbus 9100
2300 PC Leiden

Geacht College,

Graag vragen wij uw aandacht voor het volgende.

In de Vogelwijk, Raadsherenbuurt en het Houtkwartier bestaat al jaren de behoefte aan een zorgcentrum. Voor 1993 is hierover zelfs al overleg met de gemeente geweest in de persoon van mevrouw Boer, maar dat heeft niet tot enig resultaat geleid. De zorg in deze wijken bestaat nu slechts uit één huisarts, die bovendien te kennen heeft gegeven er tussen nu en een enige jaren haar praktijk te willen verplaatsen, en enige tandartsen. Voor iedere andere zorg zijn deze wijken nu aangewezen op de voorzieningen meestal in de Merenwijk of de binnenstad. Beide wijken liggen echter zowel op grote fysieke als op grote psychologische afstand (viaducten en spoorlijn). Ook de zorg aan huis is voor ons niet goed geregeld.

Zo is bekend dat vanuit Hofwijck & Rustenborgh voor Oegstgeest zorg aan huis wordt verleend en vanuit Noordlicht voor Leiden Noord. Hoe het echter met onze omgeving zit is onduidelijk.

Ook in onze wijken is er enerzijds een sterke verjonging en anderzijds vergrijzing. Dit betekent dat er veel vraag is naar allerlei voorzieningen zowel voor bejaarden als voor gezinnen met jonge kinderen. Wij verzoeken u dan ook om de mogelijkheden te onderzoeken om in onze omgeving een voor de wijken gezamenlijke zorgvoorziening te realiseren.

Wij denken hierbij aan een multifunctioneel gebouw voor: een politiepost, Bejaardenvoorzieningen, consultatiebureau, huisartsen, thuiszorg, maatschappelijk werk, psycholoog en een diëtiste

Wij hebben dit verzoek voorbesproken met individuele leden van de besturen van de wijkverenigingen van de Vogelwijk, Raadsherenbuurt en het Houtkwartier. Zij reageerden in onze richting enthousiast over dit verzoek en deden de toezeggingen dit verzoek in hun besturen aan de orde stellen. Wij hebben hen een afschrift van deze brief gestuurd, evenals naar mevrouw J. Tielen van de GGD Zuid Holland Noord (C.O.S.), die een onderzoek doet naar o.a. de wensen van de bevolking op dit gebied.

In de verwachting dat u dit verzoek serieus zult behandelen verblijven wij,

Mevr. M. Donders-Duynstee

L.J. Nieuwenhuizen

Na enige malen de gemeente te helpen herinneren aan ons schrijven, mochten wij op 4 april 2001 een schrijven van de gemeente Leiden ontvangen. Zoals u ziet delen bestuurders van deze gemeente onze zorg.

Cultuur en Educatie

Sector Beleid

Bezoekadres: Schuttersveld 9 Stadhuis
Stadhuisplein 1 Postbus 9100
2300 PC Leiden
Telefoon 071-5165200
Telefax 071-5165399

de heer L.J. Nieuwenhuizen
Rijnsburgerweg 85
2334 BJ LEIDEN

Contactpersoon
M. Blondeau

Datum 30 maart 2001

Ons kenmerk 1524
Verzonden 03 april 2001

Onderwerp
Voorzieningen in het Boerhaave-district

Geachte heer Nieuwenhuizen,

Op 21 maart jl. ontvingen wij uw brief, zijnde een kopie van de brief d.d. 10 april 2000 van u en mevrouw M. Donders-Duynstee. Wij hebben inmiddels begrepen dat u, in tegenstelling tot mevrouw Donders-Duynstee, ons antwoord op deze brief niet heeft ontvangen. Daarom berichten wij u alsnog over de onderwerpen van uw beider brief.

Deze brief ging uitgebreid in op het voorzieningenniveau in het Boerhaave-district, het gedeelte van Leiden dat is gelegen tussen de spoorlijn richting Amsterdam en de gemeentegrens met Oegstgeest.

U wijst erop dat afgezien van één huisarts en een aantal tandartsen, de inwoners van dit district zijn aangewezen op zorgvoorzieningen die buiten dit gebied, en veelal op grote afstand, zijn gelegen. Ook is er in deze wijken geen punt van waaruit zorg aan huis kan worden verleend. Vandaar het pleidooi voor een zorgcentrum in de vorm van een multifunctioneel gebouw, waarin plaats zou zijn voor onder meer huisartsen, thuiszorg en ouderenvoorzieningen en het verzoek aan ons om de mogelijkheden hiertoe te onderzoeken.

Wij delen uw verontrusting over het niveau van voorzieningen in dit gedeelte van Leiden en zijn dan ook sinds enige tijd betrokken bij het zoeken naar oplossingen voor de door u geschetste lacunes.

Ambtenaren van de diensten Cultuur en Educatie en Bouwen en Wonen zijn met huisarts mevrouw Van Schie in gesprek om de mogelijkheden van een ruimere praktijkvestiging te onderzoeken. Daarbij is ook in beeld de optie om deze praktijk ruimtelijk te combineren met bijvoorbeeld een consultatiebureau of voorzieningen voor ouderen. De mogelijkheden hiervoor zijn echter zeer beperkt, reden waarom ook wordt gezocht naar kleinere locaties die zich lenen voor een meer beperkte opzet.

Daarnaast is de gemeente Leiden, samen met de gemeente Oegstgeest en diverse organisaties en groepen bewoners, betrokken bij het kortlopende project Spoorslag, dat voor dit gedeelte van Leiden en voor het aangrenzende Oegstgeest meer samenwerking en afstemming tot stand wil brengen tussen de voorzieningen op het gebied van wonen, zorg en welzijn. In dit project krijgen de behoeften en wensen van de ouderen in dit gebied speciale aandacht.

Waar deze processen uiteindelijk toe zullen leiden is nu nog niet te voorspellen. Het resultaat is sterk afhankelijk van de ruimtelijke en financiële mogelijkheden en randvoorwaarden van de betrokken partijen. U kunt er echter overtuigd van zijn dat wij ons bewust zijn van de lacunes in de voorzieningen in dit gedeelte van Leiden en dat wij samen met de bewoners en hen die op deze terreinen werkzaam zijn de mogelijkheden van verbetering zullen onderzoeken.

Tenslotte delen wij u mee dat wij de vertraging in de beantwoording van uw brief zeer betreuren.

Hoogachtend,

Burgemeester en Wethouders van Leiden
de Secretaris, de Burgemeester

Wij hopen dat er weer geen stilte zal optreden, maar dat er daadwerkelijk iets van de grond zal komen. Het wonen in onze buurt zal er zeker *nog* aangenamer door worden.

M. Donders-Duynstee
Warmonderweg 49

L.J. Nieuwenhuizen
Rijnsburgerweg 85

OPEN-TUINENDAG 29 JUNI 2003

Het eerste stuk en de foto's zijn met toestemming overgenomen uit de Praatvogel, september 2003:

Open kunst- en tuinendag

Herman van der Kooij, Vinkenstraat 6

Zondag 29 juni 2003 was het zover. Van dertien tuinen in de Vogelbuurt en één tuin in de Raadsherenbuurt stonden de 'hekken' open. Ook waren er vier nutstuinen op 't Zonneveld open; er was bovendien een imker aanwezig om uitleg te geven.

Na drie jaar regen tijdens de open-tuinendag, hadden we nu voor het eerst mooi weer.

De zon scheen uitbundig en dat had ook effect op het aantal bezoekers. Waren we andere jaren al blij met vijftientig tot dertig bezoekers, nu hadden we zeker vijfenzeventig mensen in onze tuin! Het was een leuke ma-

nier om zowel bekenden uit de oude wijk te ontmoeten, als mensen uit de nieuwe wijk. Ook mensen uit het appartementengebouw, zelf zonder tuin, hadden de weg naar onze vierkante postzegels gevonden. Hoewel er maar één tuin in de Raadsherenbuurt open was, kwamen wel veel bewoners uit deze wijk op bezoek. Eén van de trekpleisters deze dag was ook de kunst die in verschillende tuinen stond tentoongesteld. Er was werk te zien van Fiep Lever, Arnolda Zomer, Henny van Oosten en Marijke van Dooren. Eén kunstwerk was zo op zijn plaats, dat het door de tuineigenaren is aangeschaft. Om halfzes moesten we de laatste tuinbezoekers wegsturen, want iedereen die zijn tuin had opengesteld, kwam bij ons nog even wat drinken. Dit was buitengewoon gezellig. Omdat er voor maandag slecht weer was voorspeld, besloten we diezelfde avond nog elkaars tuinen te bezichtigen. We begonnen om halfacht en hadden voor alle tuinen vijf

kaars tuinen te bezichtigen. We begonnen om halfacht en hadden voor alle tuinen vijf minuten de tijd; net genoeg om een indruk te krijgen. Dat dit een bijzonder boeiende en gezellige avond werd, laat zich raden. Tegen tien verlieten we de tuinen van 't Zonneveld die we als laatste hadden bekeken.

Iedereen had een goed gevoel over de tuinendag. Niet alleen omdat we leuke tuinen hebben gezien, maar ook omdat we op een leuke manier met nieuwe mensen in contact zijn gekomen.

Een kijkje in andermans tuin

Els Roelofs

Het was een prachtige dag en we kwamen bij het oversteken van de Rijnsburgerweg al de eerste buurtgenoten tegen. Eerst naar de Rijnsburgerweg ..., het voormalige SPD-gebouw, prachtig tot woonhuis verbouwd door de huidige eigenaren en een nog veel mooiere, grote tuin! Een strakvormgegeven U-vormige vijver met weelderige beplanting, door henzelf ontworpen! En in de schaduw naast het huis thee met koekjes en meer waar iedereen ook even neerstreek om daarvan te genieten.

Toen verder naar de Roodborststraat 1, met niet alleen een mooie tuin, met daarin een kunstwerk van Fiep Lever, maar ook een praktisch konijnenhok met tunnelverbinding naar een buitenren met graafheuvels/struikje waar de konijntjes zich prima kunnen uitleven. En alweer thee (in roodborstbekers) en limonade. Aan de overkant een beknopte achtertuin met een bijzondere erfafscheiding: tussen betonvlechtwerk gestapelde stenen. Zo doe je overal ideetjes op!

De tuin van de initiatiefnemer Herman van der Kooij werd ook druk bezocht. Hij vertelde dat bij de vorige opentuinendagen de regen telkens parten speelde. Met dit mooie weer was de belangstelling echter groot!

Ook veel mensen uit de Raadsherenbuurt kwamen buurten. Jammer dat in onze

eigen buurt maar één tuin te bezichtigen viel: de tuin van Pieter Lever op de Van Slingelandtlaan. (Deze hadden de week ervoor ook met de landelijk opentuinendag meegedaan waarbij het bijzonder druk geweest was.)

Bijzonder was de pionierstuin op de Bosuilstraat 7. Op het eerste gezicht leek het een verwilderde tuin waar de natuur de vrije hand gegeven werd. Er zullen mensen het rommelig en onverzorgd

hebben gevonden. Ik vond de filosofie erachter wel boeiend: inheemse planten in opbouw die zonder al te veel ingrijpen zichzelf moeten redden. Deze planten worden her en der verzameld. Duinzand in de voortuin en een vijver met botanische plantjes. Met een mooi klinkerpad van oude stenen die in het puin van de Anna-kliniek ruim voorhanden waren. Een geredde vloer van een straat verderop die een tweede leven krijgt. Ik ben

heel benieuwd hoe het er over een paar jaar uit ziet.

Hoe anders de tuin even verderop: strak aangelegd in geometrische vormen, passend bij het interieur van het huis.

De volkstuinten waren uitnodigend, met dichtgegroeide paddenpoel en keurige moestuinten. We waren zelfs welkom bij iemand die niet uit de wijk kwam en dus ook niet op het papier stond, maar het

leuk vond om de mensen ook zijn tuin te laten zien op het uiterste puntje van het complex. Ook daar een zitje waar je neer kon strijken.

Een zeer geslaagde tuindag, waarbij ook het ontmoeten van buurtgenoten centraal stond. Hopelijk doen de volgende keer tuineigenaren in de Raadsherenbuurt ook zo enthousiast mee!

Privé voor iedereen

Janny van Nieuwkoop

Het was een prachtige zomer-zondag, ideaal om in de buurt zomaar de tuin in te wandelen van diegenen die deelnamen aan de Open Tuinen Dag.

We hadden tevoren een kleurige beschrijving in de bus gekregen en konden dus kiezen: groot, heel klein, beschut, zonnig, met bloemperken, vijvers, oude bomen of pas recent aangelegd. En de bewoners waren allemaal even gastvrij en hartelijk, met vaak iets te drinken en altijd spontaan in het uitleggen van het hoe en waarom van juist hun tuin. Wat een variatie is er dan in de eigen buurt! Ter illustratie zal ik er drie uitkiezen. De allerkleinste: als er een rijtje mensen op het paadje had staan genieten van het groene paradijsje, kon men elkaar niet passeren en diende het vertrek in omgekeerde volgorde van binnenkomst te gebeuren. De meest aparte: daar waar de natuur volstrekt haar eigen gang mag gaan en nog hele groepen mensen zitten te stijlen tussen het ruige gras, beschermd tegen hongerige buurtkatten door een alarmpaal. En de grootste: een immense tuin met een prachtige, U-vormige vijver, schaduwpartijen, borders en een eethoek voor minstens 12 personen.

Opvallend: op één na waren alle tuinen gesitueerd in de Vogelwijk. Dat wij daarvan mochten meegenieten, verdient onze oprechte dank. Ik hoop, dat volgend jaar ook bewoners van de Raadsherenbuurt zullen besluiten hun groene domein open te stellen voor buurtgenoten. Er is ook hier veel moois te genieten. Laten wij dat niet voor onszelf alleen houden!

Mijmeringen bij de open-tuinendag

Marian Bakermans, Paulus Buysstraat 13

Ooit hadden wij een dakterras. Een dakterras met vijftig potten, waarin aardbeien, aalbessen, weigelia, margrietten en brem broederlijk naast elkaar elk in hun eigen aarde stonden; de wortels veilig gescheiden van elkaar en begrensd door de wanden van de pot. Tuinieren op een dakterras is eenvoudig: geef water en schuif opzij wat niet goed staat. Wat te groot voor zijn pot dreigt te worden doet het vanzelf wat rustiger aan met groeien: de natuur doet haar werk.

Toen kregen wij een tuin. Een tuin die door de vorige bewoners met veel inzicht en zorg was aangelegd, waardoor de buitenissige vorm (lang, smal) geen last maar lust was geworden. Ik keek mijn ogen uit: wat groeide er veel in een bodem zonder potwanden, en wat bleef dat maar doorgroeien!

We zijn nu drie jaar verder. Onze tuin is een beetje wild; ik twijfel regelmatig of dat een bewuste keuze is of gebrek aan discipline weerspiegelt. Ik maakte daarom dankbaar gebruik van de mogelijkheid om een kijkje in andermans tuin te nemen op de open-tuinendag. Geweldig,

wat een botanische hoogstandjes! Wat een toewijding en uithoudingsvermogen, wat een aandacht voor details! En ook: wat een gastvrijheid, in al die tuinen, waar thee en sap al even aantrekkelijk stroomden als watervalletjes en verhalen over hoe de tuin 'ooit' was. De aanvulling met beelden van o.a. Fiep Lever was bijzonder mooi; ik denk dat de tuineigenaars met spijt weer afstand deden van hun kunstuitleen-object...

Een paar weken geleden zaten we met de burens van ons blokje huizen en tuinen (Anthonie Duycklaan, Paulus Buysstraat, Rijnsburgerweg) met elkaar aan de borrel. De tuinen werden onderwerp van gesprek, en opeens was daar het plan om alle tuinen samen te voegen tot een grote, parkachtige tuin voor allen. De plannen voor het rijtje van vijf garages in het midden liepen uiteen van slopen of ondergronds maken tot beplanten als daktuin. Een jeu de boules-baan en theehuis zouden niet mogen ontbreken. Over een badmintonveld speculeren we nog, maar een vijver annex schaatsbaan moet kunnen. Wie weet... als het zover is gaan we beslist 'open' op de open-tuinendag!

Stedenband/buurtband Oxford - Leiden

Rianne Boonstra en Johanniek van der Molen, Fagelstraat 16

Op zaterdag 5 juli woonden we een straatbarbecue bij van de buurtvereniging rond Divinity Road in zusterstad Oxford. In één van de zijstraten zonder doorgaand verkeer (het lijkt de Fagelstraat wel) stonden tafels en stoelen en heel veel barbecues en vuurpotten. Er klonk muziek, er werd goed gegeten en gedronken. We overnachtten bij buurtbewoners en 'deden' de volgende dag de oude stad met de beroemde colleges (van inspector Morse). We legden contact met bestuursleden van de buurtvereniging en hebben inmiddels een uitnodiging gestuurd voor een tegenbezoek op 3 oktober.

straatbarbeque in Oxford

foto: Johanniek van der Molen

WERFPOP

Geertrui Marks

Ondanks alle drukte die aan Werfpop vooraf was gegaan, werden wij er op die mooie zonnige 13^e juli toch nog door verrast. Het was al vakantie en wij leefden niet meer zo met de agenda. Zon, warm, ramen en deuren open, een dag voor in de tuin. Werfpop bofte met het weer, de Raadsherenbuurt ook. Voor een popfestival is de Leidse Hout een prachtige locatie en dat de buurt alle denkbare argumenten uit de kast heeft gehaald om de achtertuin te ontzien, heeft er misschien toe bijgedragen dat het uiteindelijk allemaal zo mee is gevallen met het grasveld, de parkeeroverlast, de bosuil en zelfs met de geluidsoverlast.

In het begin van de middag herinnerde de eentonige muziek uit oostelijke richting ons eraan dat de verdoemde dag was aangebroken, maar met het vakantiegevoel van de camping, waar je ook wel eens iets beleeft aan een optreden waar je niet op hebt zitten wachten, begaven wij ons naar het geluid. We zouden wel zien.

Bij de ingang van het bos stond een "zwarte duivel" met een paardenstaart die ons vriendelijk welkom heette. Al van verre had hij ons blijkbaar gespot als buurtbewoners, vijanden dus, die volgens instructie met een charmeoffensief onschadelijk gemaakt moesten worden. "Goedemiddag, u komt een kijkje nemen, loopt u gerust even rond." Hij gaf een summier overzicht van de indeling van het feestterrein en van het muzikale aanbod van de komende uren.

Foto: Chris de Waard & Marjo Heemskerk

In verband met onze veiligheid was het raadzaam de ruimte achter het podium, vol met apparatuur en een wirwar van snoeren, te mijden. Geheel gerust gesteld volgden we de door hem aanbevolen route langs het grote grasveld met de fraai vormgegeven en nog frisse sanitaire voorzieningen, in aantal bijna opdringerig, naar de kraampjes met zonnebrillen, sieraden, kleding en versnaperingen. Het grasveld was goed bezet, jong en oud, hier en daar wel een heel jong gezinnetje met baby in de box met fles en vader en moeder ernaast, ook met fles.

We hebben ons kijkje genomen en we hebben even rond gelopen. Op de terugweg hebben we onze behulpzame gastheer bedankt en hem nog een prettige dag toegewenst. Hij ons ook. We zijn terug gegaan naar onze tuin en hebben van daaruit de eentonige geluiden gehoord, op een enkele uitschieter na, zonder veel decibellen. De Leidse Hout was even niet van ons.

Last gehad van Werfpop?

27 september 2003

Paul Kuijt

“De ramen stonden te dreunen in de sponningen”, hoorden we over Werfpop. Toch was er maar een enkele klacht binnengekomen bij het bestuur. Dat konden we niet rijmen. Vandaar dat het bestuur u wederom heeft gevraagd eventuele klachten over Werfpop te melden. We ontvingen tot 27 september 18 reacties.

Geluidsoverlast (7 meldingen)

Zeven bewoners melden veel of zeer veel geluidsoverlast te hebben ondervonden. (“Herriell!” en “Onacceptabel, pauzeloos, oorverdovend, hoofdpijngevend gedreun”). Eén van hen heeft (vooraf) bezwaar aangetekend bij de gemeente. Een ander stelt dat Werfpop in het Leidse Hout niet voor herhaling vatbaar is. Een derde meldt: “Als het blijft bij één keer per jaar, dan weet ik dat ik weg moet zijn die dag, maar svp niet vaker!”.

Andere overlast (2 meldingen)

Overlast door rommel wordt door één van de bewoners in niet mis te verstane bewoordingen gemeld: “mensen zaten op straat te poepen, veel zwerfvuil buiten het grote weigebied is niet opgeruimd en er is straatbeschadiging door het grote transportmaterieel”. Ook een andere bewoner vindt dat heel veel rotzooi is blijven liggen en het gras is beschadigd. Op de andere formulieren wordt rommel of beschadiging niet genoemd.

Het formulier was bedoeld om klachten te melden. De meeste formulieren (11 van de 18) zijn echter door bewoners gebruikt om te melden dat zij geen of nauwelijks overlast ondervonden. Een aantal reacties was ronduit positief over sfeer (“gezellig!”), over de kwaliteit en aanspreekbaarheid van de organisatie en over het opruimen van rommel (“de vijver is nog nooit zo schoon geweest”). Een bewoner stelt: “Uiteraard is er overlast, maar voor die paar keer per jaar moet deze, toch in alle opzichten gezegende buurt, niet zo zeuren”.

Het mag duidelijk zijn dat de meningen over Werfpop uiteen lopen. Er zijn méér klachten binnengekomen dan we tot nu toe hadden ontvangen. Anderzijds hebben we, nog meer, positieve reacties gehad. Een (onvoorzichtige?) poging de reacties samen te vatten: één keer per jaar moet zo’n evenement kunnen, maar dan wel met uitstekend toezicht én een lager geluidsniveau. Daarnaast kan de communicatie vooraf beter. Een bewoner die vooraf bezwaar heeft gemaakt is goed op de hoogte gehouden, maar de communicatie met de andere bewoners verliep via de lokale media zodat velen niet wisten wat hen boven hoofd hing.

De gemeente heeft ons toegezegd contact op te nemen over het vervolg op Werfpop 2003. Dat is tot nu toe nog niet gebeurd. Het bestuur zal de gemeente aan die toezegging houden en u op de hoogte houden van de vorderingen.

Raadsherenloop

Johanniek van de Molen

Arme Dunya. Deed ze voor de eerste keer mee met de Raadsherenloop, liep ze achter de verkeerde mensen aan. De route kende ze niet, maar gelukkig hadden die twee hardlopende heren voor haar een goed tempo. Ze verlieten de Leidse Hout, zij dus ook. Opeens bevond ze zich bij de rotonde aan het begin van de Wassenaarseweg, bij Posthof dus. De heren stopten en ze vroeg nog vertwijfeld hoe de route van de Raadsherenloop verder ging. "Raadsherenloop? Nooit van gehoord," antwoordden de recreanten. Sjoerd, haar vriendje, was gelukkiger: die werd tweede bij de heren.

Uitslagenlijst Raadsherenloop

Jongens

1.	Joost Vos	12.23
2.	Daniël Blokker	12.42
3.	Tobias Kuijt	12.50
4.	Daan Duurland	13.10
5.	Alex	15.43
6.	Justis	16.24
7.	Marnix	16.42
8.	Jona Duurland	20.48

Meisjes

1.	Vere Weermijer	12.50
2.	Emma vd Wetering	13.22
3.	Marleen Janssen	13.33
4.	Judith vd Wetering	14.00
5.	Leen	22.56
6.	Marie Verheule	23.25
7.	Simone Sloodbeek	24.11

Heren

1.	Lukas vd Wetering	19.27
2.	Sjoerd vd Molen	20.05
3.	Marcel Boskamp	20.52
4.	Renier Schut	23.24
5.	Bart Verheule	23.35
6.	Niels Blokker	23.46
7.	Cedric Visser	23.56
8.	Arie vd Wetering	25.20
9.	Martien Janssen	27.32
10.	Ron Sloodbeek	-

Dames

1.	Fransje Hardeman	27.35
2.	Yvonne Weermijer	30.20
3.	Els Roelofs	33.32

Veteranen

1.	Frans vd Broek d'Obrenan	22.35
2.	Gé Boskamp	23.10
3.	Johanniek vd Molen	23.56
4.	Ad Littel	24.42

5.	Maarten vd Plas	25.35
6.	Hans Rohlof	26.44
7.	Fons Vernooij	27.08
8.	Marcel van Tilborg	27.35

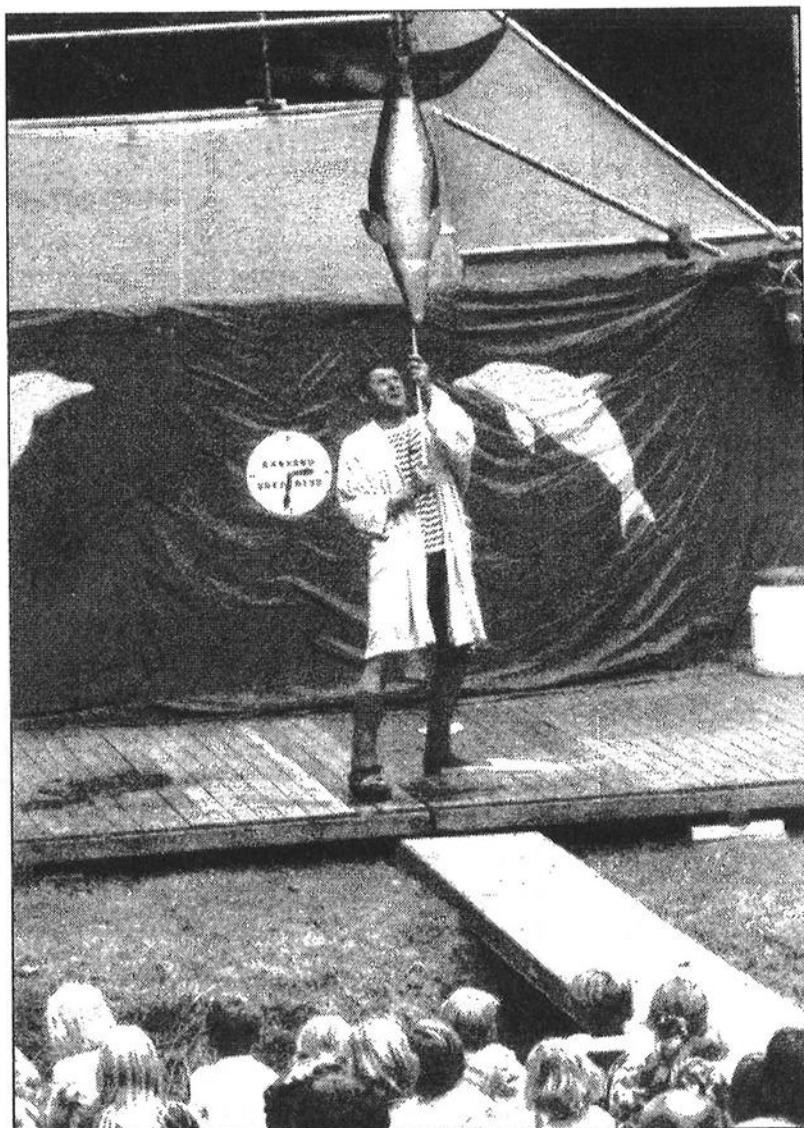

Dolfijnen in het Leidse Hout

Mirjam Jochemsen

De voorstelling "Dolfinarium" van theatergroep Hilaria betekende voor veel schoolkinderen weer een vrolijke afsluiting van de zomervakantie. De lucht was betrokken, maar in het beschutte Leidse Hout-theater bleef het heerlijk warm. Na de voorbijgane hete zomer was het gras kurkdroog, dus vuilniszakken waren dit jaar niet nodig om de billen droog te houden. En billen waren er heel wat in dit anders zo stille uithoekje van het park: ruw geschat toch zeker zo'n vijfhonderd paar. Dikke, dunne, jonge en oudere. Bij het zien van een metershoog bassin op het podium verwachtte menig eigenaar het nodige water in een spetterende show van theatergroep Hilaria.

Het bassin vormde eerst het décor voor een soort oerzee, met pinguïns en veel speels opspringende zeedieren: een walvis, een walrus en kleinere vissen, en zelfs dreef er een ijsberg rond. De ijsberg dreef eerst op ludieke wijze een manhaftig aanstormend piratenschip naar de zeebodem en bewerkstelligde vervolgens de ondergang van de zwierig heen en weer varende 'Titanic'. Vervolgens deed het bassin dienst als dolfinarium. Eén van de dompteurs

Een onhandige dolfjinentemmer laat zijn kunsten zien aan het publiek. Als dát maar goed gaat... (Foto : Fotobureau Peter Schipper/Peter Schipper).

speelde onhandigheid, maar had ook werkelijk wat problemen doordat hij met één been in het gips liep. Hij verloor zijn evenwicht en raakte Jord uit het publiek. Gelukkig werd Jord op passende wijze getroost: applaus van het publiek en een mooie poster van de voorstelling. De dompteurs hadden wat moeite met hun vak, en vroegen vrijwilligers uit het publiek om hulp bij het africhten van de dolfijnen. Deze kregen ze van Iris, die vervolgens met zwemvest en al werd 'verscheurd' door een haai. Bo liet zich

hierdoor niet afschrikken. Hij liet zich heldhaftig opsluiten in een afgesloten aluminium kist boven het bassin. Er vond een verrassende wisseltruc plaats: even later zwaaide Bo vanaf de rug van een dolfin enthousiast het publiek toe terwijl de verscheurd gewaande Iris vrolijk uit de kist stapte!

Na de pauze mochten alle kinderen achter de schermen de gebruikte trucs en technische snufjes bekijken. Velen begrepen toen pas hoe het onmogelijke toch werkelijkheid had kunnen worden.

De show was niet heel spectaculair en soms wat traag, en een verhaallijn was moeilijk te ontdekken. Bovendien gaven de bordjes met "applaus", ongetwijfeld grappig bedoeld, mij een wat onbehaaglijk gevoel.

Toch was de voorstelling sfeervol en had ze genoeg grapjes en onverwachte momenten in zich om kleine én grote kinderen een aangename middag te bezorgen. Als de vrijwillige bijdragen voldoende dekking bieden om weer zo iets te organiseren, zijn de kinderen en ik er volgend jaar wéér bij.

Herhaalde oproep !!!

Gezocht: nieuwe bezorgers van de Raadsheer

Na ruim 6 jaar trouw elke Raadsheer bij iedereen thuis te hebben bezorgd, vinden Niels, Ivo en Martijn dat het tijd is dat iemand anders het estafettestokje overneemt. Vandaar ook de oproep in de laatste Raadsheer.

Helaas heeft zich tot op heden nog niemand gemeld.

Wie-o-wie wil/willen 4 keer per jaar de Raadsheer rondbrengen? Als je het met een stel doet, is het zo gebeurd!

Martijn, Ivo of Niels, en anders hun ouders, kunnen je vertellen welke routes handig zijn, hoe lang je erover doet, dat je er helemaal niet veel tijd mee kwijt bent, en wat je nog meer wilt weten!

Geïnteresseerd? Graag bellen met *Els Roelofs*, tel. 5176545, of met de *fam. Hansen*, tel. 5156093.

Feest voor de Leidse Houtschool

Mirjam Jochemsen

Foto: Mariëtte Hoogervorst

Het was een mooi gezicht: meer dan honderd felgekleurde ballonnen gingen op een zonnige woensdagochtend eind augustus de lucht in. Zij werden opgelaten door de kinderen van de Leidse Houtschool. De ballonnenwedstrijd van alle christelijke basisscholen in Leiden was onderdeel van het jubileumfeest van de Protestants Christelijke Schoolvereniging (PCS) in Leiden, die dit jaar honderdvijftig jaar bestaat.

Om dit jubileum te vieren hebben de scholen heel wat uit de kast gehaald. Voor een deel heel letterlijk: oude schoolattributen, spelletjes en lesmethoden werden tentoongesteld of in de klas uitgetoond. Maar ook figuurlijk: behalve het oplaten van de ballonnen was er voor alle vijftienghonderd kinderen een speciale voorstelling van Circus Renz, en op allerlei manieren

is geld ingezameld voor kinderen in Ghana.

Vrijdag 5 september werden de lustrumfeestviteiten afgesloten met een bijeenkomst in de Hooglandse Kerk en een feestavond in La France voor het personeel.

Naast de gezamenlijke activiteiten hebben de scholen elk hun eigen invulling aan het feest gegeven. Voor sommige bleef het bij een enkele "Ot-en-Sien dag", andere hebben twee weken lang van alles georganiseerd.

Op de Leidse Houtschool was er na het ballonnen oplaten een kinderspeelgoedmarkt, waar ruim zeshonderd euro werd verdiend voor het goede doel (kinderen in Ghana).

Een week later hebben sommige buurtbewoners vast verbaasd uit het raam ge-

keken. U wist niet dat ze nog bestonden: de bakker op zijn bakkersfiets, de schoorsteenveger met zijn gereedschappen in een leren foudraal op de rug, de tennister in wit plisséjurkje met wollen trui en een witte kanten band in het haar, kantklossende dames op een tuinbankje voor het raam, en nog veel meer uit een volgens u ver verleden. Maar ze waren er echt. Wat u niet zag was hun "vossenstaart": een opdracht voor elk groepje Leidse Hout-kinderen dat hen als vos ontmaskerde. Het was prachtig weer en de kinderen hebben erg genoten. De vossen trouwens ook.

Aan het slot van de feestweken was er nog een opa- en oma-ochtend: opa's en oma's van de kinderen werden met koffie op school ontvangen en vertelden in de klas van hun kleinkind hoe het er vroeger bij hen op school aan toeling. Voor sommige kinderen een eye-opener: nu is er toch heel wat meer vrijheid op school. Ook voor de grootouders was het leuk om rond te kijken en sfeer te proeven.

Het geld inzamelen is nog doorgegaan tot begin oktober. Zo stonden er onlangs heel wat auto's te glimmen in de straten van onze buurt, gewassen door kinderen van de Leidse Houtschool.

Prestatiebeloning

In 1853 hadden particulieren voldoende geld bijeengeschaapt om de eerste Leidse "School met den Bijbel" op te kunnen richten, op de Oude Vest. De behoefte aan bijzondere scholen bleek groot en de Vereniging groeide gestaag. Na een lange reeks van fusies, waarvan de laatste die tussen de hervormde en de gerefor-

meerde vereniging was in 1968, ontstond de huidige PCS. Deze is verantwoordelijk voor het beheer en bestuur van negen reguliere basisscholen en één basisschool voor speciaal onderwijs (De Marke).

De Leidse Houtschool heeft zich pas in 1993 een plekje in de PCS verworven, hoewel de school toen al 60 jaar bestond. In het boekje dat de PCS heeft uitgegeven ter gelegenheid van het jubileum wordt uit de oude doos geciteerd (p. 18):

"Op initiatief van de Vereniging voor Christelijke Belangen gevestigd te Oegstgeest waren een aantal heren bijeen, met het doel te komen tot de oprichting eener Christelijke Schoolvereniging te Oegstgeest. Het was in 1928 erg moeilijk een geschikt bouwterrein te verkrijgen op de grens Leiden-Oegstgeest en de daaruit voortvloeiende touwtrekkerij tussen het Gemeentebestuur Leiden en het Oegstgeester Schoolbestuur die een Oegstgeester school wilde oprichten op Leids grondgebied. Dat zou voor het personeel der school aantrekkelijk zijn in verband met de toen in zwang zijnde "classificatie". Leiden was namelijk een eerste klas gemeente en Oegstgeest behoorde tot de derde klasse en dat scheelde 8% in het salaris van de onderwijzers."

Met de actuele discussie over prestatiebeloning in het onderwijs is er dus niets nieuws onder de zon.

Raadsherenbuurt veropeld?

Ton Staphorst

In wat voor buurt wonen wij? Je kunt zelf gaan rondlopen en je ogen de kost geven. Maar wat is makkelijker om via anderen een beschrijving te krijgen. Of de informatie die je krijgt nu relevant is, moet u zelf maar uitmaken. Ik heb voor u een tweetal invalshoeken, een via de pers en een via internet. Het is wel aardig om beide te beschrijven.

Enige tijd geleden was een journalist, zich uitgevend voor Speurheus of Buurtgluurder, actief op Leidse dreven en lanen. En warempel, hij kwam ook in onze buurt. Een van de vertrokken bewoners, wier huis beschreven werd, had het artikel nog. Sappige details over de inrichting van het huis; naar verluidt klopte de beschrijving. Speurheus kan dus als betrouwbaar worden aangemerkt. In deze Raadsheer wordt het destijds geschreven artikel afgedrukt. Geniet ervan en doe uw voordeel met de informatie. Misschien komt Speurheus ooit terug om zich te vergapen aan uw huis; leuk als daaraan volgende generaties bewoners daarvan kunnen profiteren.

Ik heb ook een poging gedaan om via internet gegevens over onze buurt te achterhalen. Natuurlijk is op onze onvolprezen website www.raadsherenbuurt.nl veel wetenswaardigs te achterhalen. Verder zoekend stuitte ik via Funda, de makelaarssite, op informatie over buurten. Maar of je wat aan die info hebt en hoe betrouwbaar deze is....Laten we eens zien. Via www.funda.nl zocht ik naar een huis in de buurt dat te koop staat. Het betreffende huis kwam in beeld. Je kunt doorklikken naar "buurtinformatie". Wat je

dan te zien krijgt wekt de schijn verantwoorde informatie te zijn. Maar wij allen weten: schijn bedriegt. Of toch ook niet?

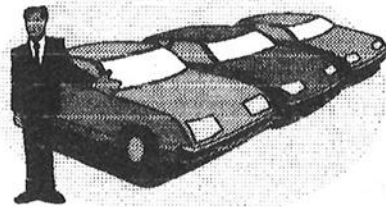
Ik kwam terecht bij postcodegebied 2334 AW; dit gebied ligt in de Raadsherenbuurt. In dit postcodegebied zijn 104 huishoudens met gemiddeld 2,38 leden, in totaal dus ongeveer 240 personen. Wat doen die personen zo al, hoeveel verdienen ze en in wat voor auto rijden ze? Gaan ze naar de bioscoop of eten ze liever buiten de deur? Welke krant lezen ze en wat voor sport beoefenen zij? Welke opleiding hebben zij achter de rug en zijn er veel kinderen, uitgesplitst naar jong/oud? Als u het wil weten, u weet nu de weg te vinden. Even een paar details.

De meest voorkomende auto is van het merk Opel, Volkswagen staat op 2 en Ford op 3. De Volkskrant wordt als dagblad het meest gelezen en het meest gelezen tijdschrift is de Donald Duck (zou de rubriek Ditjes en Datjes van Donald Duck nog bestaan?). De buurtbewoners houden meer van het restaurant dan het museum en tennis wordt als sport het meest beoefend. In de buurt wonen geen jonge alleenstaanden; middelbare alleenstaanden zijn met 6,64% vertegenwoordigd, hetgeen 4,01% meer is dan het landelijk gemiddelde. Eenoudergezinnen schijnen niet voor te komen; in de statistische overzichten ontbreekt dit gegeven althans. En rijk dat we zijn! 37,5% verdient tweemaal modaal of meer, 6 keer zoveel als het landelijk gemiddelde; minima komen niet voor even-als mensen met een zeer divers inkomen. Eenheidsworst? Waarom zou je dat allemaal willen weten? En hoe komt de sitebeheerder aan informatie,

de sitebeheerder aan informatie, hoe actueel is de informatie?

Dit zijn allemaal dingen die kennelijk van belang zijn als je een huis koopt. Persoonlijk zou ik meer behoefte hebben aan andere informatie, bijvoorbeeld over de lengte van de buurtgenoten (hoe hoog moet mijn kardinaalsmuts groeien om inkijsk te belemmeren), of zij knoflook eten (jaagt vampiers weg), vuurtje stoken in de tuin (zegt wat over bekommerning om de natuur) en of zij wel eens een gezelschapsspel spelen (van de straat zijn!). Om maar te zwijgen over politieke voorkeur (bij verhitte gemoederen kunnen er rake klappen vallen), hoe men de scheiding kamt: naar links of naar rechts. O ja, ik zou ook willen weten of mijn aanstaande buurtgenoten muzikaal zijn en wat voor instrument zij bespelen. Je zal maar terecht komen tussen allemaal toeteraars. En dan vergeet ik nog bijna te zeggen dat ik erg benieuwd ben

te weten hoe vaak mijn buurtgenoten onder de douche gaan, hoe duur de schemerlamp in de hoek is, welk merk fiets zij berijden en of zij hun fietsband zelf plakken, dan wel een rijwielhersteller inschakelen. Helaas, als ik een huis zou moeten kopen zou ik die informatie moeten missen, als ik tenminste op de bewuste website kijk. Als ik zou willen verhuizen naar een andere buurt, zou ik op verschillende tijden door de buurt kuieren, zo her en der vragen hoe het wonen in de buurt bevalt. Maar uiteindelijk ben ik toch wijzer geworden, ik weet nu dat de buurt is veropeld.

Gordijnen openen voor 9 uur 's morgens....

Rianne Boonstra

Dat was een afspraak die een aantal burens aan het begin van de Fagelstraat hadden met wijlen onze overbuurvrouw Francine van Dijke. Als ze een commensaal in huis had, hoefden we niet zo goed op te letten, want dan werd er op andere wijze aandacht geschonken aan deze alleenstaande oudere dame.

Toen wij voor twee maanden naar Peru gingen, woonde onze (schoon-)moeder (79) in ons huis. Om ook haar in de omgeving te 'pamperen' hebben we de naaste- en overburen geïnformeerd. Moeder Maartje heeft zich nog nooit zo veilig gevoeld als in de Fagelstraat. De burens kwamen geregeld even een praatje maken en/of nodigden haar uit voor een kopje thee of koffie. Ook onze e-mail berichten uit Peru werden bij haar bezorgd! De sociale aandacht en controle in onze woonomgeving ervaar ik als geweldig. Niet alleen ouder wordende buurtgenoten krijgen geregeld aandacht, ook als je op vakantie gaat weten je burens ervan; ze letten op je huis, verzorgen je planten - de tuin en je katten. Wij zijn de wereld te rijk om in de Raadsherenbuurt te wonen.

Grootmoeder, wat heb je grote oren...

Mirjam Jochensen

Een stille nazomermiddag. Ik heb hard gewerkt en mag er even uit. Ik trek de deur achter me dicht en haal diep adem. Wat ruikt het toch heerlijk in deze tijd van het jaar. Ik zuig me vol met die weezote geur en wandel de straat in. De hortensia's doen hun best hun bloemenpracht zo lang mogelijk vast te houden. Een eindje verderop in de straat komen nieuwe burens wonen en ik hoor ze met de schuurmachine in de weer: na het weghakken van de nodige muurtjes is het kennelijk tijd geworden voor het opbouwende werk. Ik wordt er nieuwsgierig van: hoe zal het vertrouwde huis er over een paar weken uitzien? Een kat schiet mauwend door een paar tuinen. Ik probeer te bedenken waar hij woont. Ik denk dat ik het wel weet: die kat gaat binnenkort ook verhuizen. Pianoklanken dwarrelen over straat. Hoe komt het toch dat je altijd direct hoort of het live is of niet? Misschien is het soms ook meer weten dan horen. De piano doet me ineens beseffen dat er een paar instrumenten in de straat zijn die ik al een poos niet meer gehoord heb, twee drumstellen en een saxofoon. Toch eens vragen of er niet meer op gespeeld wordt. Moeten die muzikale pubers te hard werken in het leerhuis? Of hebben ze er gewoon geen zin meer in?

Een baby heeft de slaap uit en ligt te huilen.

Soms verbaas ik me erover hoe goed je alles op straat kunt horen, en hoe zelden

je toch iemand echt hoort. Zijn onze buurtbewoners van die rustige mensen? Ik denk dat wij een tamelijk lawaaiige familie zijn. Als wij op straat ook zo goed te horen zijn ligt ons gezinsleven op straat. Ik hoop maar dat het wel meevalt.

Op mijn gemak wandel ik langs de overkant weer terug naar huis. Sommige kinderen zijn al terug uit school en aan het geschreeuw uit de openstaande balkondeuren te horen hebben ze wat vriendjes meegenomen. Een eindje verder zit

“mevrouw Babel” weer eens uitgebreid in het raamkozijn boven te mobielen met een vriendin. Gelukkig kan ik net niet verstaan waar het over gaat. Als

haar vriendje met bonkende bassen in zijn auto de straat indreunt breekt ze het gesprek af. Nog een eind bij ons huis vandaan kan ik al horen dat onze oudste vrolijk loopt te “zingen” op zijn nieuwe zolderkamer. Het raam staat open en ik kan aan zijn gebrul precies horen welke cd hij heeft opstaan. De cd zelf hoor ik gelukkig niet.

Sleutels vergeten, ik loop maar even om. Terwijl ik de achterdeur opentrek hoor ik een fluitketel. De burens zijn aan de thee toe.

Groene grafkransen mét strik kondigen kerst in Poelgeest aan

De buurtgluurder

De donkere weken in december. Lange, lege, koude nachten. Korte, mistige, mistige, sonne dagen. Gezelligheid en warmte leven af en toe op de hoeken van de straat. Sinterklaas, en Kerstmis zijn geen losse vuren dingen. Omarmen, feestelijk en knus samen zijn speelt zich af in de huizen. De schenkerij geestdrift vormt een warmte van de straat. De schenkerij geestdrift vormt een warmte van de straat. De schenkerij geestdrift vormt een warmte van de straat.

LEIDEN. - Poelgeest, vrijdag, 11 december, 1998, tussen 20.00 en 21.00 uur. De lucht is betrocken en weerskaats het stadslicht. De hemel omsluit de villa's als een vuilroze koepel met vage, brede, donkere bovenrand. Het zicht kan gelukkig helder worden genoemd. De temperatuur van 7 graden zou 11 maart niet missen. De wind ligt in sluimertoesland. De regen heeft zich uitgeput. De stoepten en straten wasemen van het vocht. De buurtgluurder zet ongeduldig en opgewonden zijn schreden richting Houtlaan. Daar wonen de beter gedeelde burgers. Hij verwacht er heerlijke, Hollandse, huiselijke tafereelen in stijl te kunnen bespieden.

door Paul Plazier

De bewoners langs de Houtlaan zouden hun voorramen niet eens hoeven af te schermen. Hun gevels worden vaak al behoorlijk aan het zicht onttrokken door weelderig groeiend kreupelhout in de voortuin. Het is echter winter, zodat nieuwsgierige oogbewegingen tussen de bladloze takken toch hun weg naar binnen kunnen zoeken. Vele woningbezitters lijken niet op gluurders gesteld: tex-

tiel of kunststof houdt het gezinsleven keurig geheim voor de straat. Sommige gordijnen dragen een oranje tint van rijpe rozenbottels. De binnenverlichting doet de huizen dan schijnen als ouderwetse kolenkachel met zo'n intense gloed achter diemica vensterlijst. Een soort oven vol gloeiende gezelligheid.

Een management- en arbeidsadviseur aan de Houtlaan beschermt zijn privéleven door een brede horizontale band mistig matglas dwars over de voortuin. Dit belet de buurtspieder weliswaar recht in de kamer te kijken, maar de bovenste helft van de muren blijft bereikbaar voor zijn blikken. De bewoner toont zich liefhebber van schilderijen met grote, gekleurde figuren, die nog het meest lijken op de kat uit Jan, Jans en de Kinderen.

Op de Anthonie Duycklaan wordt de loerende vandelaar onderbroken door twee vriendelijke, rijpe dames in een auto. Even voelt hij zich betrap. Het valt mee. Zij zoeken de Vissers (Hooftschool). Stom toeval is hij daar zojuist langs gelopen. Zonder blikken of blozen kan de juiste weg worden gewezen.

Langs de Van Benningelaan staan vrije grote, moderne herenhuisen in blanke natuursteen. Echte pronkleisjes met voortuinen en garages. De woonkamers bieden weinig inkijk, maar de tienertrekken van zoon of dochterlief, op de eerste verdieping mogen bezichtigd worden. Een versierbank vormt de ligplaats van vele modelzeilboten. Dit zou dus ook nog de hobbyruimte van pa kunnen zijn. In de Van Ledeburchstraat wordt de stekende spijker weer staande gehouden. Deze keer vraagt een fietser naar de Fagelstraat. "Ik ken wel de wegen, maar niet de namen", verontschuldigt de buurtverkenner zich. Een moment later blijkt het de eerstvolgende straat links te zijn. Hij hervat zijn speurnocht naar interessante interieurs.

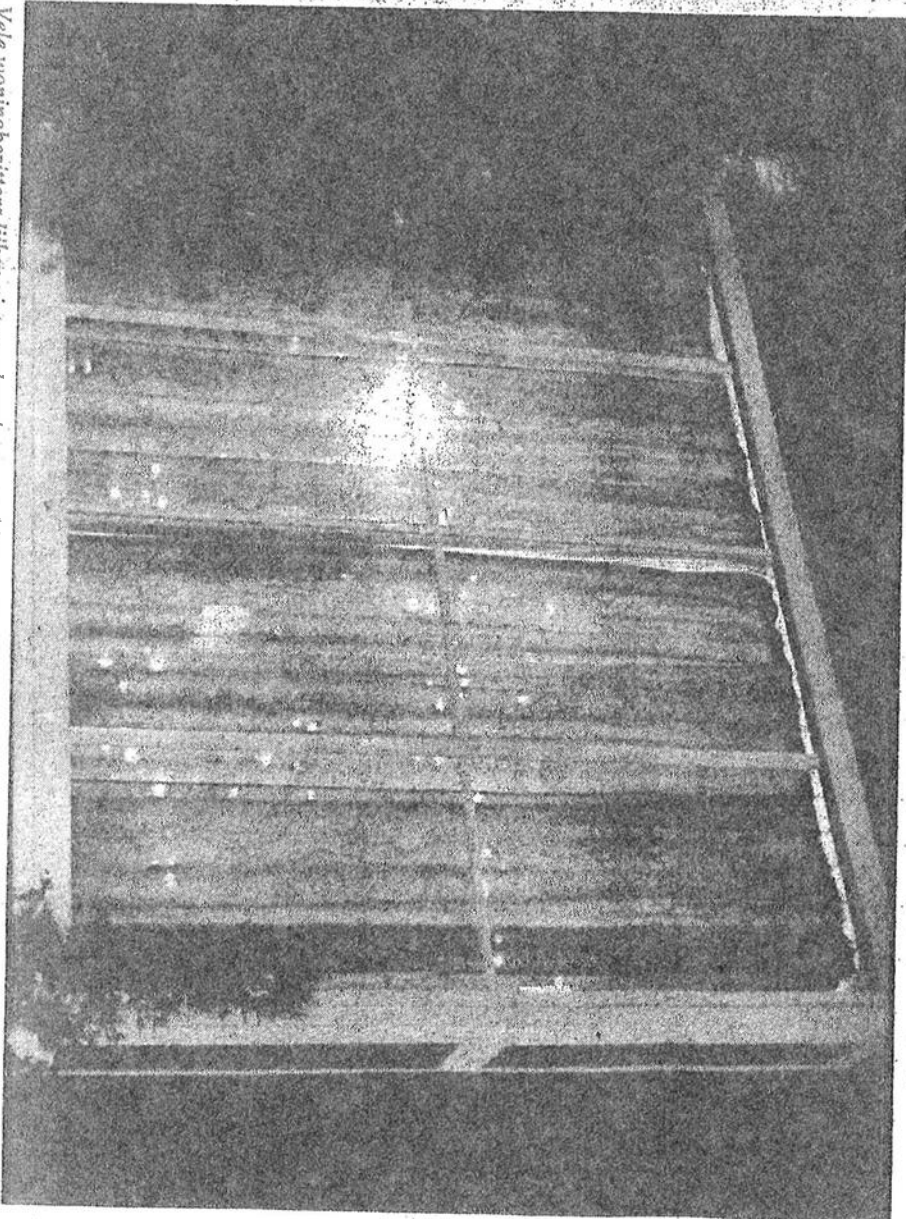
Weemoedigheid

De Johan de Wittstraat oogt wat minder chic dan het voorafgaande deel van Poelgeest. Toch valt er meer

waar te nemen. Voor de woning van een kennelijke Oranjeklant hangt aan een vlaggenstok een lang vaandel in de nationale driekleur. Witte, dameslangerie-achtige gordijnen zijn beneden de taille aangesnoerd als bij een toneel. Op de vensterbank prijken twee glazen vazen met oranje versieringen. Twee fauteuils hebben een oranje steunkleur met dunne, witte verticale strepen. De achterwand van het bovenverstek is roodoranje behangen of geschilderd. Bij het raam staat een teltje met een rij boeken. De waarschijnlijk maten boeken steunen geven plaats aan twee witte olifantes. Die lijken met hun konen de tussengeklende literatuur over-eind te houden. De sfeer neigt naar

die in de foyer van de Leidse Schouwburg. Alleen de kroonluchters ontbreken. Verderop in dezelfde straat zit een man in de achterkamer aan een keyboard of piano te tokkelen. Midden in het vertrek staat een tafel. Een ongeveer 8-jarige jongen betast en bekijkt dingen die op videodozen lijken. Het interieur ziet er een beetje rommelig en ongeziglijk uit. Het huishouden wordt daar vermoedelijk niet met harde hand getreven. Een gescheiden vader, die dit weekend zijn zoonje te logeren heeft? Een golfje weemoedigheid rilt over de rug van de spion. Hopelijk vindt dat jong vanavond enkele leuke filmpjes... Ach, misschien verkoren ze wel gewoon in staat van

verhuizing. Aan de overkant zijn twee echtparen ter tafel geschoven in amicale conversatie. De moderne, strakke en stijlvolle inrichting biedt straks wellicht een prettige ambiance voor een pitlig poje bridge. De loerzuchtige boort in zijn fixeerdt bijna tegen een boom. De buurtgluurder geeuwt lichtelijk van verveling. Opnieuw werd zijn tuen vaak gesmoord in gordijnen, lamellen of luxaflex. Poelgeest gaapt beschaving, bedaartheid en beslotenheid uit. Veel kersbomen zijn er evenmin nog te zien. Op vier voordeuren kondigen groene grafkransen met rode of witte strik en verdwalde, dennenappels kerst in Poelgeest aan.

Vele woningbezitters lijken niet op gluurders gesteld: textiel of kunststof houdt het gezinsleven keurig geheim voor de straat. (Foto: Fotobureau Van den Ende - Daniel de Groot)

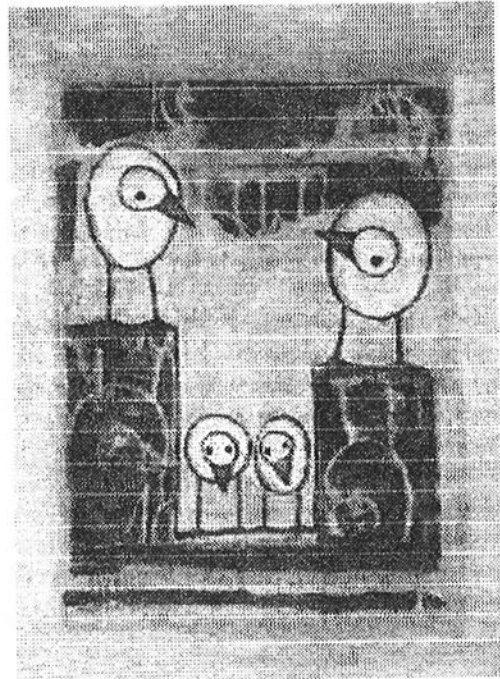
The Relativity of Contact and Distance

Mirjam Jochemsen

Toen we nog in de Leidse binnenstad woonden, zaten we zonder voortuintje pal aan de straat, tegenover de kroeg die toen nog 't Vattegat heette. Een flinke ficus en nog wat planten op de vensterbank moesten ervoor zorgen dat niet iedereen al langslopend zo ongeveer onze krant mee kon lezen. Buiten zitten deden we haast niet. Op straat is ook zo op straat. Wat een vrijheid toen we in de Fagelstraat kwamen wonen! Wel drie meter van de straat af, struiken in de tuin. Aan de achterkant van het huis een blinde muur van de achterburen: geen al te fraai uitzicht, maar ook geen inkijk in woon- en slaapkamer.

En toch is alles voldoende open voor een gezonde sociale controle. Een woord met een negatieve bijklank, maar ik ervaar het toch als erg prettig dat de overbuurvrouw al een paar keer is komen waarschuwen: dat de voordeur wagenwijd openstond, dat het raam van de auto niet dicht was, dat er nog een kaars brandde in huis terwijl we op het punt stonden met de hele familie te vertrekken. Ook is het prettig om te weten dat er altijd een oogje in het zeil wordt gehouden als je op vakantie bent of zomaar een weekendje weg.

Met directe burens is het altijd balanceren om het juiste evenwicht te vinden tussen privacy en sociale controle of, zo u wilt, betrokkenheid. De hoogte van de heg of schutting is zo iets waarvoor je moet zoeken wat ieder prettig vindt. Als hij te laag is kijk je wel erg bij elkaar op tafel, maar is hij te hoog en kun je staand el-

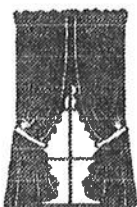
kaars hoofd niet eens meer zien, dan wordt een burenpaartje over de heg weer zo lastig. Binnenshuis is de scheiding tussen privacy en "controle" helemaal flinterdun, letterlijk. Je wilt je niet bemoeien met elkaars bezoek, feestjes, ruzies en verdriet, maar je hoort en ziet nu eenmaal het één en ander. Wat doe je dan?

Toen we negen jaar geleden Raadsheerenbuurters werden waren we blij dat we niet meer wakker zouden worden van nachtelijke kroegbezoekers. Het was dus wel even schrikken toen we de eerste nacht in ons nieuwe huis toch wakker werden, van een tienerfeestje bij de burens... Gelukkig bleken het gouden burens te zijn. Een paar jaar later had ik een periode dat ik wel eens erg luidruchtig met mijn emoties omging. Ik vergeet nooit dat onze buurman toen een keer bij me aanbelde om te informeren of het wel goed met me ging. Die vraag alleen al, die belangstelling toen ik hier nog niet zoveel mensen kende, was genoeg om weer tot mezelf te komen.

Vorig jaar overleed Malko Peters, onze buurvrouw. Al voordat ze naast ons kwam wonen waren Malko en ik goede vriendinnen. Het kan een risico zijn om

dan buren te worden. Maar het bleef wat het was tussen ons: we konden gemakkelijk af en toe bij elkaar binnen lopen of kletsen over de schutting heen. Wij hoorden haar door de muur heen graag piano spelen en zij genoot van onze kinderen. Maar we hielden wel elk ons eigen leven, letterlijk en figuurlijk naast elkaar. Ik denk aan haar als ik naar de

zeefdruk kijk die sinds dit voorjaar bij ons aan de muur hangt en die als titel heeft: "The Relativity of Contact and Distance". Dat is misschien wel één van de essenties van relaties, tussen vrienden, tussen partners, tussen buren: het zoeken van de goede balans tussen contact en afstand.

Achter gesloten gordijnen

Gerard Schelvis

Omdat het tijd werd om te gaan sparen voor ons prepensioen, hebben we op onze vakantie bezuinigd. Dit jaar zijn we maar eens niet gaan kamperen op Sicilië. Dit jaar zijn we gewoon thuisgebleven en hebben we de gordijnen dicht gedaan. Na drie dagen kwam er iemand informeren of we misschien een sterfgeval in huis hadden. "Hoezo, wil je er eentje lenen?", moet ik hebben geantwoord, zo verbaasd was ik. De volgende dag werd er weer gebeld: iemand was bang dat we in onze slaap (verlate wiegendood, apneu) of in een bloederig huwelijksdrama het leven hadden gelaten en dus de gordijnen niet meer hadden kunnen openen. De bel stond niet stil. Onze reactie was nogal dubbelzinnig (voor de politiek correcten onder ons: wij hadden daar een dubbel gevoel over). Aan de ene kant vonden we die warme belangstelling wel prettig: we kregen weer eens wat aanloop en één nieuwsgierig bezoekje resulteerde zelfs in een spontane barbecuebijeenkomst. Aan de andere kant vroegen wij ons af of we die gordijnen niet dicht konden doen zonder meteen overstelpt te worden met bezorgde reacties. Na lang

beraad hingen we een bordje voor de nog steeds geloken gordijnen:

Gesloten wegens
gewenste privacy

Nou, toen had je de poppen helemaal aan het dansen. Dat we nog steeds leefden, wilde men dan nog wel aannemen, maar dat we even niets met onze omgeving te maken wilden hebben, werd wel heel erg vreemd gevonden. Terwijl we niets anders deden dan al die andere jaren, wanneer we - zij het in den vreemde - liever geen landgenoten tegenkwamen. Maar overdag gesloten gordijnen, terwijl gewoon iedereen thuis was, zoiets kon echt niet, vond men. Bij verder doorvragen bleek vooral het bordje en de daarop geuite wens om met rust gelaten te worden de steen des aanstoots te zijn. "We zijn onze buren even spuugzat" las men tussen de regels door en dat zette kwaad bloed. Toen we dat begonnen in te zien hebben we de mededeling maar weer weggehaald. Een paar dagen later zijn ook de gordijnen weer geopend. Want je mist wel een hoop daglicht als je eens op jezelf wil zijn!

DE WITTE MONITOR

sociale contrôle en privacy

Geertrui Marks

*Wel menigmaal zei de melkboer
Des morgens tot haar meid
"De stoep is weer nat." Och, hij wist niet,
Dat er 's nachts op die stoep was geschreid.*

Zo luidt het begin van één van de *Snikken en Grimlachjes* uit de academische poëzie van de Leidse Piet Paaltjens. De melkboer ziet iets, hij zegt iets, hij weet iets niet, hij vraagt niets, maar hij komt er wel achter, want wij weten het inmiddels wel.

Twee maal per week, op woensdag en vrijdag, gaat hij door de buurt: onze witte monitor, de SRV-wagen van Peter van Haasteren, die zoveel hoort en ziet en dus zoveel weet van het leven achter de deuren van de buurt.

In een enkel huis van een oudere bewoner komt hij met de sleutel binnen, zet het nodige in de koelkast en betaalt zichzelf uit de huishoudbeurs. Bij velen vult hij het rekje voor de deur, al dan niet voorzien van een briefje. Al een tijd lang geen hopjesvla, ineens veel bier in korte tijd, plotselinge wanbetaling, een natte stoep, het zijn signalen. Er is daar iets aan de hand. De gezinssamenstelling kan gewijzigd zijn, misschien een huwelijks crisis, mogelijk is er sprake van ziekte of liefdesverdriet.

*Nu, dat hij en de meid dat niet wisten,
Dat was minder; - maar dat zij
Er hoegenaamd niets van vermoedde,
Dat was wel hard voor mij.*

Aldus Paaltjens. De klanten in de wagen dragen al snel bij tot antwoorden op de vragen die Peter niet stelt. Zij ontmoeten elkaar tussen de schappen en wisselen het één en ander uit en niet alleen over het weer. Ook over vakanties, de scholen, de prijzen, zichzelf en elkaar. Peter gaat verder, genoeg te doen, te halen, te brengen en te rekenen en zo hoort hij nog eens wat en zo begrijpt hij die hopjesvla, dat bier en die natte stoep beter, er vallen wat puzzelstukjes in elkaar. Hij weet dat spreken zilver is, maar zwijgen goud. Weinig blijft onopgemerkt, van Peter zullen wij het niet horen, maar binnen korte tijd zal zij er gelukkig zogenaamd toch iets van vermoeden.

22 NOVEMBER 2003: van Raadsheren-buffet naar Fagel- straat-buffet

In 2002 hoopten de organisatoren het 'Lopend Buffet in de Raads-herenbuurt' tot een vaste traditie te maken. In juni 2002 zijn we voorzichtig met 5 'huizen' begonnen. De deelnemers waren dol enthousiast. In juni 2003 stond het lopend buffet in de buurt weer aangekondigd; slechts 4 buurtbewoners reageerden. Tijdens de eind-zomer BBQ opperde Minke Holleman het idee om het Lopend Buffet toch weer leven in te blazen. Wellicht is de Raadsherenbuurt te groot; zij stelde voor om ons te beperken - bij wijze van proef- tot de bewoners van de Fagelstraat.

In oktober worden alle Fagelstraat bewoners benaderd om te informeren wie er belangstelling heeft voor een lopend buffet, dat zal plaatsvinden op **ZATERDAG 22 NOVEMBER a.s.**

De bedoeling zal aan een ieder worden uitgelegd! Kijk vooral ook op de **WEBSITE: www.raadsherenbuurt.nl**

Rianne Boonstra, Fagelstraat 16, telefoon 515 71 35
rianniek@yahoo.com

OPA

"Iedere eerste dinsdag van iedere maand, ...". En dan woensdag in de loop van de dag wordt opgehaald...

De verwachte data voor de Oud-Papier-Aktie zijn:

dinsdag	4 november
"	2 december
"	6 januari 2004
"	3 februari
"	2 maart

Hoera voor het groen !

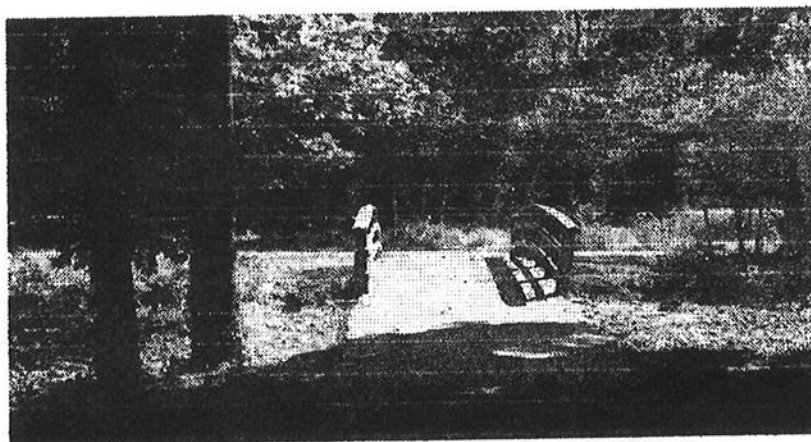
Ruud Stam

De relatie tussen een stadswijk en de gemeente en zijn diensten is vaak wat gespannen. Een wijk is als een kind in een zeer groot gezin; je moet ook wel opletten dat je goed be-deeld wordt en blijven vragen om aandacht. Wat opvalt en blijft is vooral de kritiek die een wijk op de gemeentelijke diensten uit; dat hoort een beetje bij het spel. De afgelopen jaren is de wijk 'flink op de schop gegaan'. Het wijkcomité en de -vergaderingen en -groepen hebben hun best gedaan om dingen beter uitgevoerd te krijgen; daar zullen ze mee moeten doorgaan. Ook nu, bij de finishing touches van de wijkveranderingen, blij-ven we opletten en zullen we (bijna) fouten blijven melden.

Alleen klagen, of die indruk geven, is echter onjuist, zelfs al zijn er hier en daar wel eens enkele minpuntjes op te merken (zie elders in dit blad). Het overleg blijkt de laatste tijd zeer constructief en open en de gemeente ondersteunt verschillende initiatieven van groepjes en individuele wijkbewoners.

Een pluimpje is ook op zijn plaats voor de vernieuwingen van ons Bos van Bosman. Het is nog niet geheel klaar en zeker nog niet volledig vrijgegeven, maar de langslopende be-schouwer kan zeker zien hoe mooi het allemaal aan het worden is.

Prachtige, nieuwe bruggetjes en aantrekkelijk aangelegde nieuwe schelpenpaden. De speelweide belooft – zeker als het groen eromheen weer wat volwassener is geworden – een schone en fijne speel-en rustplek te worden. De drainage is zeer adequaat aangepakt en het ziet er nu weer kurkdroog – ook hoogstwaarschijnlijk straks

bij najaars- en winter nattigheid - en zeer beloopbaar uit. Het asfaltpad tussen Flanorpad en Blauwe Vogelweg gaat minstens een minuut natuurrijkdom betekenen voor al die vluchtige fietsers en wandelaars die dagelijks tussen buurt en stadscentrum en werkcentra heen-en-weer-en (fietse versa).

Als de rust, na al dat grondverzet en geplant, weer wat is teruggekomen, komen de vogels in groter variatie en aantallen weer terug en dat geldt ook voor veel water- en grond-diertjes. De naam Vogelwijk wordt dan weer beter waar gemaakt. We kunnen -ook ver-gelijkenderwijs temidden van de vele andere wijken in het Leids gezin – best tevreden en

Kom eens langs op www.raadsherenbuurt.nl

Els Roelofs

3 oktober: Hutspot eten in de Fagelstraat.

Bij het ter perse gaan van deze Raadsheer moest 3 oktober nog aanbreken. Daarom deze sfeertekening (uit 1999).

Met een beetje geluk zijn er van de hutspotmaaltijd nadien op de website digitale foto's te bekijken en te downloaden.

Van de winnaar van de Gouden Stamper bijvoorbeeld!

Jeroen Hiemstra uit de Fagelstraat, van beroep fotograaf, zal namelijk als hij in de gelegenheid is foto's maken. Niet alleen van 3 oktober, maar ook van andere buurt-evenementen.

Deze kunnen we dan ook in de Raadsheer afdrukken, echter de kwaliteit op de website is beduidend beter!

Een goede reden om de (weer) eens www.raadsherenbuurt.nl te bekijken!

Als u foto's maakt die voor de buurt interessant of leuk zijn: voel u vrij deze op de website te zetten!

Nieuwe bewoners /Verhuisd

Voor deze rubriek gaan de redactieleden vaak zelf op pad om bij huizen met nieuwe bewoners aan te bellen en hen te vragen of zij iets willen vertellen over zichzelf. Ook hierbij speelt het begrip privacy: wat wil je wel, en wat niet in zo'n (vaak op dat moment nog onbekend) wijkblad als de Raadsheer kwijt? Soms willen mensen liever niets vertellen, en dat is ieders goed recht.

Overigens: als u bepaalde straten altijd mist in deze rubriek: dat zijn de straten die wij als redactie niet in de gaten hebben (meestal richting Houtkwartier). Dus als er ergens nieuwe bewoners zijn gekomen: wij houden ons aanbevolen!

Een ware volksverhuizing?

Met name in de Johan de Wittstraat was het de afgelopen periode een komen en gaan van bewoners. De familie Vader/Veldhuijzen bijvoorbeeld verliet de Raadsherenbuurt voor een tijdelijk optrekje in de Lasserstraat om vervolgens over anderhalf jaar een spiksplinternieuwe woning in Roomburg te betrekken. De familie Roovers/Tacken zocht het wat verderop; zij wonen sinds juli in Maastricht. En de familie Veldman verhuisde van de Johan de Wittstraat 53 naar de Willemshof in Oegstgeest.

In de zomervakantie zijn Joost de Kanter, Karen Verbeek en hun kinderen Anne-Floor, Jurrian en Iris, tevoren Van Oldebarneveltstraat 46, verhuisd naar de Warmonderweg 58. Een paar honderd meter verderop, maar wel in Oegstgeest. Met een prachtige mooie grote achtertuin!

In augustus verhuisden Jan Kroes, Sietske Feenstra en hun drie kinderen van Fagelstraat 43 naar de Rijsburgerweg 103. Zij blijven hiermee binnen de Raadsherenbuurt wonen.

Hier de verhalen van nieuwe bewoners.

Domweg gelukkig in de Sarphatistraat /Terug naar Leiden. Na uit ons appartement op de Sarphatistraat in Amsterdam te zijn gebarsten, wonen wij, Janneke van Etten, Pieter van Delden en onze zoon Niels (28 december 2001) sinds 11 september op de Johan de Wittstraat 54. We kennen Leiden goed; Janneke is (deels) in Oegstgeest opgegroeid en wij hebben beiden in Leiden gestudeerd (en hebben elkaar daar leren kennen). Nu met veel plezier: terug in Leiden.

Op 25 juni zijn wij in de Johan de Wittstraat 53 komen wonen. " Wij" is: Ron Sloodbeek, Els van Splunter en Simone en Olav. Precies een maand later is Joost thuis geboren. Els is registeraccountant en Ron is software engineer. Simone gaat na de herfstvakantie voor het eerst naar de basisschool. Olav en Joost spelen 2 dagen per week bij de Harlekijn in Oegstgeest.

Op 15 augustus hebben wij: Ruben Moonen (30 jaar) en Marti Paardekooper (28 jaar) de sleutel ontvangen van hun nieuwe huis aan de Van Oldebarneveltstraat 46. Ruben werkt in Amsterdam bij Pelicaan advocaten op het gebied van arbeidsrecht. Marti werkt bij KPN in Den Haag en houdt zich bezig als recruiter met de werving en selectie van aankomend personeel.

We hebben ongeveer een jaar gezocht naar een leuke woning in Leiden. Na verscheidene omzwervingen kwamen wij steeds weer uit op de Raadsherenbuurt als ideale locatie voor ons nieuwe stekkie. Tot op heden zijn we flink aan het schilderen en zien ernaar uit vanaf 28 oktober echt van de woning te kunnen gaan genieten.

Sinds 15 juli wonen op de Johan de Wittstraat 42 Sjoukje en Michael Wintle met hun zoon Thomas (14). Daarvoor hebben wij 26 jaar in Engeland gewoond, maar we beginnen ons al aardig thuis te voelen in de Raadsherenbuurt. Michael is hoogleraar Europese Studies aan de UvA en Sjoukje geeft les aan de Britse School in Amsterdam. Thomas gaat naar het Rijnlands Lyceum, waar ze een Internationale Stroming hebben.

Op de Johan de Witstraat 25 heeft dhr. Stijger als nieuwe bewoner zijn intrek genomen.

Sinds 1 augustus wonen Marilou Meijer en haar dochter Nina (6 jr) en Sophie (2 jr, geboren in Luxemburg) weer op de Van Oldebarneveldstraat 20. Zij woonden hier al eerder, tijdens hun verblijf in Luxemburg is het huis een aantal jaren verhuurd geweest. Marilou werkt als juriste bij SNK, Nina gaat naar de Woutertje Pieterse.

Geboren

" Maandag 15 september is Biene geboren het is mijn kleinste zusje ik zei dat is nog eens een verrassing!

(grapje, want ik wist al lang dat het een zusje zou worden.)

Mijn moeder en haar zus (kiki) vinden het maken van jongetjes heel erg moeilijk.

Alleen bij mij is dat gelukt.

Toch vind ik het wel leuk dat Biene er is"

Wybe Pasma

Zoals hierboven zo mooi door Wybe aangekondigd is Biene geboren, dochter van Yme Pasma en Nynke Tesselaar, zusje van Wybe, Dette, en Luka, Van Oldenbarneveltstraat 29. Gefeliciteerd!

PRIKBORD

Gratis af te halen:

een verzameling prentbriefkaarten met afbeeldingen van steden, landschappen etc. van alle Europese landen, Japan, Mexico, Amerika.

Rob Demaree, Willem de Zwijgerlaan 43 Oegstgeest, tel 5171232.

Inhoud

Van de redactie	<i>blz 2</i>
Van het bestuur	<i>blz 3</i>
Estafette-column	<i>blz 4</i>
Kunst in de Kamer	<i>blz 6</i>
Brief Werkgroep Eerstelijns Gezondheidscentrum Boerhaavedistrict	<i>blz 7</i>
Open kunst- en tuinendag	<i>blz 12</i>
Een kijkje in andermans tuin	<i>blz 13</i>
Privé voor iedereen	<i>blz 14</i>
Mijmeringen bij de open-tuinendag	<i>blz 15</i>
Stedenband/buurtband Oxford/Leiden	<i>blz 16</i>
Werfpop	<i>blz 17</i>
Last gehad van Werfpop?	<i>Blz 18</i>
Raadsherenloop	<i>blz 19</i>
Dolfijnen in de Leidse Hout	<i>blz 20</i>
Herhaalde oproep!!!	<i>Blz 21</i>
Feest voor de Leidse Houtschool	<i>blz 22</i>
Raadsherenbuurt veropeld?	<i>blz 24</i>
Gordijnen openen voor 9 uur 's morgens	<i>blz 25</i>
Grootmoeder, wat heb je grote oren	<i>blz 26</i>
Groene grafkransen met strik...	<i>blz 27</i>
The relativity of Contact and Distance	<i>blz 28</i>
Achter gesloten gordijnen	<i>blz 29</i>
De witte monitor	<i>blz 30</i>
22 november 2003; OPA	<i>blz 31</i>
Hoera voor het groen	<i>blz 32</i>
Kom eens langs ...	<i>blz 33</i>
Nieuwe bewoners	<i>blz 34</i>
Prikbord	<i>blz 36</i>
Bijlage: enquête	